

Odstraňování invazních rostlin

Invazní druhy – nepůvodní, na dané místo se dostaly s přispěním člověka (úmyslně či neúmyslně), podařilo se jim zdomácnět a samovolně a nekontrolovaně se šířit, často vytlačují původních druhy a způsobují ekonomické ztráty (turistický ruch, zdravotní rizika, podporování povodňových vln narušením stability břehů a následným zanášením toků).

Invazní rostliny se obvykle nejdříve šíří na rumištích, v příkopech, v polích – tedy na místa s volnou půdou, kde snadno klíčí. Později začínají pronikat do přirozenějších porostů, což je již důvod pro zakročení, neboť konkurují a vytlačují původní druhy. Důsledkem je ztráta biodiverzity a často monotónní porosty daného invazního druhu. Nejznámější invazní rostliny v ČR: bolševník velkolepý, akát, netýkavka žlaznatá, netýkavka malokvětá, křídlatky, vlčí bob mnoholistý (lupina). Většina problematických invazních rostlin se k nám dostala v 19. a 20. století. Nepůvodní druhy najdeme ve městech, podél silnic, železnic, toků – do měst a podél železnic se dostávají díky pohybu zboží a osob, podél silnic se šíří vířením vzduchu za vozidly, toky umožňují šíření vodou a poskytují volné plochy (narušené břehy, náplavy).

- Něco o akátu – jako ostatní bobovité rostliny váže vzdušný dusík (také vlčí bob), čímž mění stanovištní podmínky, podrost akátin bývá velice chudý, stanoviště nelze vrátit do původního stavu. V minulosti byl vysazován jako medonosná dřevina a pro zpevňování prudkých svahů. Odstranění bez okamžité aplikace herbicidu na vzniklé rány vyvolává bouřlivé zmlazení a obnovu porostu.

Při odstraňování invazních rostlin je důležité seznámit se s biologií druhu, osvědčenými postupy včetně vhodné roční doby a znát okolí lokality (případná další ohniska výskytu omezují úspěšnost zásahu). Ve všech případech je odstraňování potřeba realizovat několikrát do roka a často i několik let po sobě. Pokud tedy není možné zajistit zásahy opakovaně, je lepší je nerealizovat, neboť jednorázovým zásahem může dojít k namnožení. Proti některým druhům nemá smysl zasahovat. Např. netýkavka žlaznatá je na řece Jizeře již přes 100 let a škody na vegetaci nejsou větší než na Berounce, kde se šíří od r. 2000. Navíc se šíří tak snadno, že hubení téměř nemá smysl. O finanční prostředky na odstraňování lze žádat v rámci dotačních programů Ministerstva životního prostředí.

Karty invazních rostlin (ekologie, rozšíření, doporučení):

<http://invaznirostliny.ibot.cas.cz/druhy/>

<https://invaznidruhy.nature.cz/caste-invazni-druhy-v-cr/invazni-rostliny/>